

۱۳۸۴ /۵/ ۲۶

کتابخانه آستانقدس

اسم کتاب جُنگ اشعار ریاض

مصنف ...

مؤلف

خطی نستعلیق تحریری چلیپائی کاغذ حنائی پاچی شکسته

چاپی

سال چاپ یا تحریر ... عدد اوراق ۵۲

جزء کتب ادبیات شماره خصوصی

شماره عمومی ۱۲۹۲۱ شماره قبض

واقف حسین کی الشوالی تاریخ وقف آبان ۱۳۰۸

طول ۲۰/۵ عرض ۹/۵ شماره صفحات

فارسی

بسم الله الرحمن الرحيم

اللهم اني اسئلك برحمتك التي وسعت
كل شيء وبقوتك التي قهرت بها كل
شيء وخضع لها كل شيء وذل لها كل شيء
وبجبروتك التي غلبت بها كل شيء وبعزتك
التي لا يقوم لها شيء وبعظمتك التي ملات
اركان كل شيء وبسلطانك الذي
علا كل شيء وبوجهك الباقي
كل شيء وباسمائك التي
كل ش

تنزل النقم اللهم ...

تغير النعم اللهم اغفر لي الذ...

تحبس الدعاء اللهم اغفر لي الذنوب التي

تنزل البلاء اللهم اغفر لي الذنوب التي

تقطع الرجاء اللهم اغفر لي كل ذنب

اذنبته وكل خطيئة اخطاتها اللهم

اني اتقرب اليك بذكرك واستشفع بك

الى نفسك واسئلك بجودك وكرمك

ان تدنيني من قربك وان توزعني شكرك

وان تلهمني ذكرك اللهم اني اسئلك

سؤال خاضع متذلل خاشع متضرع ان
تسامحني وترحمني وتجعلني بقسمك
راضيا قانعا وفي جميع الاحوال متواضعا
اللهم واسئلك سؤال من اشتدت
فاقته وانزل بك عند الشدائد
حاجته وعظم فيما عندك رغبته اللهم
عظم سلطانك وعلا مكانك وخفي
مكرك وظهر امرك وجرت
لا يمكن الفرار من حكو
لا اجد لذنوبي غافرا ۰ لا لقبائحي
ولا لشيء من عملي القبيح بالحسن مبدلا
غيرك لا اله الا انت سبحانك و

بجهلك ظلمت نفسي وتجرأت بجهلي وسكنت
الى قديم ذكرك لي ومنك علي اللهم
مولاي كم من قبيح سترته وكم [illegible] اد
من البلاء اقلته وكم من ع[illegible]
وكم من مكروه دفعته وكم من
جميل لست اهلا له نشرته اللهم عظم
بلائي وافرط بي سوء حالي وقصرت
بي اعمالي وقعدت بي اغلالي وحبسني
عن نفعي بعد امالي وخدعتني الدنيا
بغرورها ونفسي بجنايتها ومطالي يا
سيدي فاسئلك بعزتك ان لا يحجب
عنك دعائي سوء عملي وفعالي ولا

تفضحني

تفضحني بخفي ما اطلعت عليه من سري
ولا تعاجلني بالعقوبة على ما عملته
في خلواتي من سوء فعلي واسائتي و
دوام تفريطي وجهالتي وكثرة شهواتي
وغفلتي وكن اللهم بعزتك لي
في الاحوال كلها رؤفا وعلي في جميع
الامور عطوفا الهي وربي من لي غيرك
اسئله كشف ضري والنظر في امري
الهي ومولاي اجريت علي حكما
اتبعت فيه هوى نفسي ولم احترس فيه
من تزيين عدوي فغرني بما اهوى و

اسعده على ذلك القضاء فتجاوزت بما
جرى على من ذلك بعض حدودك و
خالفت بعض اوامرك فلك الحمد على في
جميع ذلك ولا حجة لي فيما جرى على فيه
قضاؤك والزمني حكمك وبلاؤك وقد اتيتك
يا الهي بعد تقصيري واسرافي على نفسي
معتذرا نادما منكسرا مستقيلا مستغفرا
منيبا مقرا مذعنا معترفا لا اجد
مفرا مما كان مني ولا مفزعا اتوجه اليه
في امري غير قبولك عذري وادخالك
اياي في سعة من رحمتك اللهم فاقبل
عذري

عُذري وارحم شدة ضري وفكني من شد وثا

يا رب ارحم ضعف بدني ورقة جلدي

ودقة عظمي يا من بدا خلقي وذكري و

تربيتي وبري وتغذيتي هبني لابتداء

كرمك وسالف برك بي يا الهي وسيدي

وربي اتراك معذبي بنارك بعد توحيدك

وبعد ما انطوى عليه قلبي من معرفتك

ولهج به لساني من ذكرك واعتقده ضميري

من حبك وبعد صدق اعترافي ودعائي

خاضعا لربوبيتك هيهات انت اكرم

من ان تضيع من ربيته او تبعد من

ادنيته او تشرد من اويته او تسلم

إلى البلاء من كفيته ورحمته وليت شعري

يا سيدي وإلهي ومولاي أتسلط النار

على وجوه خرت لعظمتك ساجدة وعلى

ألسن نطقت بتوحيدك صادقة وبشكرك

مادحة وعلى قلوب اعترفت بإلهيتك

محققة وعلى ضمائر حوت من العلم بك

حتى صارت خاشعة وعلى جوارح

سعت إلى أوطان تعبدك طائعة وأشارت

باستغفارك مذعنة ما هكذا الظن بك

ولا أخبرنا بفضلك عنك يا كريم يا رب

وأنت تعلم ضعفي عن قليل من بلاء الدنيا

وعقوباتها وما يجري فيها من المكاره على

اهلها

اَهلِها على اَنّ ذلِكَ بلآءٌ وَمكرُوهٌ قليلٌ
مكثُهُ يسيرٌ بقاؤُهُ قصيرٌ مدّتُهُ فكيفَ احتمالى
لِبلآءِ الاخرةِ وجليلِ وُقوعِ المكارِهِ
فيها وهُوَ بلآءٌ تطولُ مُدّتُهُ وَيدُومُ
مقامُهُ وَلا يُخفّفُ عن اَهلِهِ لِانّهُ لا
يكُونُ اِلّا عن غضَبِكَ وَانتِقامِكَ
وَسَخَطِكَ وَهذا ما لا تقومُ لهُ السّمواتُ
وَالارضُ يا سيّدى فكيفَ بى وَانَا
العبدُ الضّعيفُ الذّليلُ الحقيرُ المِسكينُ
المُستكينُ يا اِلهى وَربّى وَسيّدى وَ
مولاىَ لِاىِّ الامُورِ اِليكَ اَشكُو وَ
لِما مِنها اَضجُّ وَاَبكى لِاَليمِ العذابِ وَ

شِدَّتِهِ اَوْ لِطُولِ الْبَلاۤءِ وَمُدَّتِهِ فَلَئِنْ
صَيَّرْتَنِي فِي الْعُقُوبَاتِ مَعَ اَعْدَائِكَ
وَجَمَعْتَ بَيْنِي وَبَيْنَ اَهْلِ بَلاۤئِكَ وَفَرَّقْتَ
بَيْنِي وَبَيْنَ اَحِبَّائِكَ وَاَوْلِيَائِكَ فَهَبْنِي
يَا اِلٰهِي وَسَيِّدِي وَمَوْلَايَ وَرَبِّي صَبَرْتُ
عَلٰى عَذَابِكَ فَكَيْفَ اَصْبِرُ عَلٰى فِرَاقِكَ
وَهَبْنِي صَبَرْتُ عَلٰى حَرِّ نَارِكَ فَكَيْفَ
اَصْبِرُ عَنِ النَّظَرِ اِلٰى كَرَامَتِكَ اَمْ
كَيْفَ اَسْكُنُ فِي النَّارِ وَرَجَائِي عَفْوُكَ
فَبِعِزَّتِكَ يَا سَيِّدِي وَمَوْلَايَ اُقْسِمُ
صَادِقًا لَئِنْ تَرَكْتَنِي نَاطِقًا لَاَضِجَّنَّ
اِلَيْكَ بَيْنَ اَهْلِهَا ضَجِيجَ الْاٰمِلِينَ
ولاصرخن

وَلَاَصْرُخَنَّ اِلَيْكَ صُرَاخَ الْمُسْتَصْرِخِيْنَ

وَلَاَبْكِيَنَّ عَلَيْكَ بُكَآءَ الْفَاقِدِيْنَ

وَلَاُنَادِيَنَّكَ اَيْنَ كُنْتَ يَا وَلِيَّ الْمُؤْمِنِيْنَ

يَا غَايَةَ آمَالِ الْعَارِفِيْنَ يَا غِيَاثَ

الْمُسْتَغِيْثِيْنَ يَا حَبِيْبَ قُلُوْبِ الصَّادِقِيْنَ

وَيَا اِلٰهَ الْعَالَمِيْنَ اَفَتُرَاكَ سُبْحَانَكَ

يَا اِلٰهِيْ وَبِحَمْدِكَ تَسْمَعُ فِيْهَا صَوْتَ عَبْدٍ

مُسْلِمٍ سُجِنَ فِيْهَا بِمُخَالَفَتِهٖ وَذَاقَ طَعْمَ

عَذَابِهَا بِمَعْصِيَتِهٖ وَحُبِسَ بَيْنَ اَطْبَاقِهَا

بِجُرْمِهٖ وَجَرِيْرَتِهٖ وَهُوَ يَضِجُّ اِلَيْكَ

ضجيج مؤمّل لرحمتك ويناديك
بلسان اهل توحيدك ويتوسّل
اليك بربوبيّتك يا مولاى فكيف
يبقى فى العذاب وهو يرجوا ما سلف
من حلمك ورأفتك ورحمتك ام
كيف تؤلمه النار وهو يأمل فضلك
ورحمتك ام كيف تحرقه لهبها
وانت تسمع صوته وترى مكانه
ام كيف يشتمل عليه زفيرها وانت تعلم
ضعفه ام كيف يتغلغل بين اطباقها و

انت تعلم

انت تعلم صدقه ام كيف تزجره زبانيتها

وهو يناديك يا ربه ام كيف يرجوا

فضلك في عتقه منها فتتركه فيها

هيهات ما ذلك الظن بك ولا

المعروف من فضلك ولا مشبه لما

عاملت به الموحدين من برك و

احسانك فباليقين اقطع لولا ما

حكمت به من تعذيب جاحديك

وقضيت به من اخلاد معانديك

لجعلت النار كلها بردا وسلاما

وما كانت لاحد فيها مقرا و

لا مقاما لكنك تقدست اسمائك

اقسمت ان تملأها من الكافرين

من الجنة والناس اجمعين وان تخلد

فيها المعاندين وانت جل ثناؤك

قلت مبتدئا وتطولت بالانعام

متكرما افمن كان مؤمنا كمن كان (۴)

فاسقا لا يستوون الهي وسيدي فاسألك

بالقدرة التي قدرتها وبالقضية

التي حتمتها وحكمتها وغلبت من

عليه اجريتها ان تهب لي في هذه

الليلة وفي هذه الساعة كل جرم

اجرمته

اَجْرَمْتُهُ وَكُلَّ ذَنْبٍ اَذْنَبْتُهُ وَكُلَّ
قَبِيحٍ اَسْرَرْتُهُ وَكُلَّ جَهْلٍ عَمِلْتُهُ
كَتَمْتُهُ اَوْ اَعْلَنْتُهُ اَخْفَيْتُهُ اَوْ اَظْهَرْتُهُ
وَكُلَّ سَيِّئَةٍ اَمَرْتَ بِاِثْبَاتِهَا الْكِرَامَ
الْكِرَامَ الْكَاتِبِينَ الَّذِينَ وَكَّلْتَهُمْ
بِحِفْظِ مَا يَكُونُ مِنِّى وَجَعَلْتَهُمْ شُهُودًا
عَلَىَّ مَعَ جَوَارِحِى وَكُنْتَ اَنْتَ الرَّقِيبَ
عَلَىَّ مِنْ وَرَآئِهِمْ وَالشَّاهِدَ لِمَا
خَفِىَ عَنْهُمْ وَبِرَحْمَتِكَ اَخْفَيْتَهُ وَبِفَضْلِكَ
سَتَرْتَهُ وَاَنْ تُوَفِّرَ حَظِّى مِنْ كُلِّ خَيْرٍ
تُنْزِلُهُ اَوْ اِحْسَانٍ تُفَضِّلُهُ اَوْ بِرٍّ تَنْشُرُهُ

اَوْ رِزْقٍ تَبْسُطُهُ اَوْ ذَنْبٍ تَغْفِرُهُ اَوْ
خَطَاءٍ تَسْتُرُهُ يَا رَبِّ يَا رَبِّ يَا رَبِّ
يَا اِلٰهِي وَسَيِّدِي وَمَوْلَايَ وَمَالِكَ
رِقِّي يَا مَنْ بِيَدِهِ نَاصِيَتِي يَا عَلِيمًا بِضُرِّي
وَمَسْكَنَتِي يَا خَبِيرًا بِفَقْرِي وَفَاقَتِي
يَا رَبِّ يَا رَبِّ يَا رَبِّ اَسْئَلُكَ
بِحَقِّكَ وَقُدْسِكَ وَاَعْظَمِ صِفَاتِكَ
وَاَسْمَائِكَ اَنْ تَجْعَلَ اَوْقَاتِي فِي اللَّيْلِ
وَالنَّهَارِ بِذِكْرِكَ مَعْمُورَةً وَبِخِدْمَتِكَ
مَوْصُولَةً وَاَعْمَالِي عِنْدَكَ مَقْبُولَةً
حَتّٰى تَكُونَ اَعْمَالِي وَاَوْرَادِي

كُلُّهَا

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

اَللّٰهُمَّ يَا مَنْ دَلَعَ لِسَانَ الصَّبَاحِ
بِنُطْقِ تَبَلُّجِهِ وَسَرَّحَ قِطَعَ اللَّيْلِ
الْمُظْلِمِ بِغَيَاهِبِ تَلَجْلُجِهِ وَاَتْقَنَ
صُنْعَ الْفَلَكِ الدَّوَّارِ فِي مَقَادِيرِ
تَبَرُّجِهِ وَشَعْشَعَ ضِيَاءَ الشَّمْسِ
بِنُورِ تَاَجُّجِهِ يَا مَنْ دَلَّ عَلَى ذَاتِهِ
بِذَاتِهِ وَتَنَزَّهَ عَنْ مُجَانَسَةِ
مَخْلُوقَاتِهِ وَجَلَّ عَنْ مُلَائَمَةِ
كَيْفِيَّاتِهِ يَا مَنْ بَعُدَ عَنْ مُلَاحَظَةِ

الْعُيُونِ وَقُرْبَ مِنْ خَوَاطِرِ الظُّنُونِ

وَعِلْمِ بِمَا كَانَ قَبْلَ اَنْ يَكُونَ

يَا مَنْ اَرْقَدَنِي فِي مِهَادِ اَمْنِهِ وَاَمَانِهِ

وَاَيْقَظَنِي اِلَى مَا مَنَحَنِي بِهِ مِنْ مِنَنِهِ

وَاِحْسَانِهِ وَكَفَّ اَكُفَّ السُّوْءِ

عَنِّي بِيَدِهِ وَسُلْطَانِهِ صَلِّ اللّٰهُمَّ

عَلَى الدَّلِيلِ اِلَيْكَ فِي اللَّيْلِ الْاَلْيَلِ

وَالْمَاسِكِ مِنْ اَسْبَابِكَ بِحَبْلِ الشَّرَفِ

الْأَطْوَلِ وَالنَّاصِعِ الْحَسَبِ فِي ذِرْوَةِ

الْكَامِلِ الأَعْبَلِ وَالثَّابِتِ
الْقَدَمِ عَلَى زَحَالِيفِهَا فِي الزَّمَنِ الأَوَّلِ
وَعَلَى آلِهِ الطَّيِّبِينَ الأَبْرَارِ الْمُصْطَفَيْنَ
الأَخْيَارِ وَافْتَحِ اللَّهُمَّ لَنَا مَصَارِيعَ
الصَّبَاحِ بِمَفَاتِيحِ الرَّحْمَةِ وَالْفَلَاحِ
الرَّحْمَةِ وَالْفَلَاحِ وَالْبِسْنَا اللَّهُمَّ
مِنْ أَفْضَلِ خِلَعِ الْهِدَايَةِ وَالصَّلَاحِ
وَاغْرِسِ اللَّهُمَّ بِعَظَمَتِكَ فِي شِرْبِ
جَنَانِي يَنَابِيعَ الْخُشُوعِ وَأَجْرِ اللَّهُمَّ

بِهَيْبَتِكَ مِنْ آمَاقِي زَفَرَاتِ الدُّمُوعِ وَأَدِّبْ

اَللّٰهُمَّ نَزَقَ الْخُرُقِ مِنِّي بِأَزِمَّةِ الْقُنُوعِ اِلٰهِي

اِنْ لَمْ تَبْتَدِئْنِي الرَّحْمَةُ مِنْكَ بِحُسْنِ

التَّوْفِيقِ فَمَنِ السَّالِكُ بِي اِلَيْكَ فِي

وَاضِحِ الطَّرِيقِ وَاِنْ اَسْلَمَتْنِي اَنَاتُكَ

لِقَائِدِ الْاَمَلِ وَالْمُنٰى فَمَنِ الْمُقِيلُ

عَثَرَاتِي مِنْ كَبَوَاتِ الْهَوٰى وَاِنْ خَذَلَنِي

نَصْرُكَ عِنْدَ مُحَارَبَةِ النَّفْسِ وَالشَّيْطَانِ

فَقَدْ وَكَلَنِي خِذْلَانُكَ اِلٰى

حَيْثُ النَّصَبِ وَالْحِرْمَانِ اِلٰهِي اَتَرَانِي

مَا اَتَيْتُكَ اِلَّا مِنْ حَيْثُ الْاٰمَالِ اَمْ
عَلِقْتُ بِاَطْرَافِ حِبَالِكَ اِلَّا حِيْنَ اَبْعَدَتْنِي
ذُنُوبِي عَنْ دَارِ الْوِصَالِ فَبِئْسَ الْمَطِيَّةُ
الَّتِي امْتَطَتْ نَفْسِي مِنْ هَوَاهَا فَوَاهًا
لِمَا سَوَّلَتْ لَهَا ظُنُونُهَا وَمُنَاهَا
وَتَبًّا لَهَا لِجُرْاَتِهَا عَلٰى سَيِّدِهَا وَمَوْلَاهَا
اِلٰهِي قَرَعْتُ بَابَ رَحْمَتِكَ بِيَدِ رَجَآئِي
وَهَرَبْتُ اِلَيْكَ لَاجِئًا مِنْ فَرْطِ اَهْوَآئِي
وَعَلِقْتُ بِاَطْرَافِ حِبَالِكَ اَنَامِلَ
وِلَآئِي فَاصْفَحِ اللّٰهُمَّ عَمَّا كَانَ

اَجْرَمْتُهُ مِنْ زَلَلِي وَخَطآئِيْ وَاَقِلْنِي

اَللّٰهُمَّ مِنْ صَرْعَةِ رَدٰآئِيْ فَاِنَّكَ

سَيِّدِي وَمَوْلاٰئِيْ وَمُعْتَمَدِي وَرَجٰآئِيْ

وَغَايَةَ مَطْلُوبِي وَمُنٰآئِيْ فِي مُنْقَلَبِي

وَمَثْوٰآئِيْ اِلٰهِي كَيْفَ تَطْرُدُ مِسْكِينًا

اِلْتَجَاَ اِلَيْكَ مِنَ الذُّنُوبِ هٰارِبًا اَمْ

كَيْفَ تُخَيِّبُ مُسْتَرْشِدًا قَصَدَ

اِلٰى جَنٰابِكَ سٰاعِيًا اَمْ كَيْفَ تَرُدُّ

ظَمْآنًا وَرَدَ عَلٰى حِيٰاضِكَ شٰارِبًا

كَلاّٰ وَحِيٰاضُكَ مُتْرَعَةٌ فِي ضَنْكِ

المحول وبابك مفتوح للطالب والوغول

وانت غاية المسئول ونهاية

المامول الهى هذه آدمة نفسى

عقلتها بعقال مشيتك وهذه

اعباء ذنوبى درأتها برحمتك و

رافتك وهذه اهوائى المضلة

وكلتها الى جناب لطفك

وعفوك ورافتك فاجعل اللهم

صباحى هذا نازلا على بضياء

الهدى وبالسلامة فى الدين

والدنيا

وَالدُّنْيَا وَمَسَآئِ جُنَّةً مِنْ كَيْدِ الْعِدَآءِ

وَوِقَايَةً مِنْ مُرْدِيَاتِ الْهَوٰى

اِنَّكَ قَادِرٌ عَلٰى مَا تَشَاءُ تُؤْتِي

الْمُلْكَ مَنْ تَشَآءُ وَتَنْزِعُ الْمُلْكَ

مِمَّنْ تَشَاءُ وَتُذِلُّ مَنْ تَشَآءُ بِيَدِكَ

الْخَيْرُ اِنَّكَ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ تُولِجُ

اللَّيْلَ فِي النَّهَارِ وَتُولِجُ النَّهَارَ

فِي اللَّيْلِ وَتُخْرِجُ الْحَيَّ مِنَ الْمَيِّتِ

وَتُخْرِجُ الْمَيِّتَ مِنَ الْحَيِّ وَتَرْزُقُ

مَنْ تَشَآءُ بِغَيْرِ حِسَابٍ لَا اِلٰهَ اِلَّا

انت سبحانك اللهم وبحمدك من
ذا الذي يعرف قدرتك ولا يخافك
ومن ذا يعلم ما انت فلا يهابك
الفت بقدرتك الفرق وفلقت
برحمتك الفلق وانرت بكرمك
دياجي الغسق وانهرت المياه من الصم
الصياخيد عذبا واجاجا وانزلت
من المعصرات ماء ثجاجا وجعلت
الشمس والقمر للبرية سراجا من غير
ان تمارس فيما ابتدات به لغوبا
ولا

وَلَا عِلَاجًا فَيَا مَنْ تَوَحَّدَ بِالْعِزِّ وَالْبَقَاءِ

وَقَهَرَ عِبَادَهُ بِالْمَوْتِ وَالْفَنَاءِ صَلِّ

عَلَىٰ مُحَمَّدٍ وَآلِهِ الْأَتْقِيَاءِ وَاسْتَمِعْ نِدَائِي

وَاسْتَجِبْ دُعَائِي وَحَقِّقْ بِفَضْلِكَ

أَمَلِي وَرَجَائِي يَا خَيْرَ مَنْ دُعِيَ لِكَشْفِ

الضُّرِّ وَالْمَأْمُولِ لِكُلِّ عُسْرٍ وَيُسْرٍ بِكَ

أَنْزَلْتُ حَاجَتِي فَلَا تَرُدَّنِي يَا سَيِّدِي

مِنْ سَنِيِّ مَوَاهِبِكَ خَائِبًا يَا كَرِيمُ

بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ

ما کلام الهیم

انجه بایانه که بتحریر و علم العرشی نیانیم

نه بتحریر نامم و نه نامست نه برابر نیایم

بجز از دیده صفت بنقطه عبارت [illegible] چو جسم

بجز از لفظی چه حرف نقطه و ورد زبانیم

عارفا فخر مکن بیکی که خداوند چو مایی [illegible]

ملک ای عالم و عالم اسرار نهانیم

عیب جز در هم و نبی عیب نه اینه جز از ما

هم ز انعام اسرار اگر الله [illegible] هم خلقانم

بار [illegible] علیم و بیننده عیب هم کلامم

در کلام زنده و بوینده عیب هم کلامم

هم منم بینم و بینش به دیده و چشم

هم منم گویم و گوینده بکلام و زبانم

نه چو طبع طبعی نه چو ستاره روانم

فارغ از طبع و ستاره نه ستاره طبعم

ما بری [illegible] مجرد ز دور و فنایم

حق و [illegible] [illegible] دور و فنایم

بحقیقت [illegible] ز سخن [illegible] فلک [illegible] بمانند

هم صفت‌دان [illegible] اسمی [illegible] ولی

[illegible] سخن [illegible] بیشتر ایم

نه فقیرم نه بدورم نه بجایم نه بجزئم

نه الفم نه جهانم نه ز جسم نه ز جانم

نه زورم

از [illegible] [illegible] خداوند [illegible] ام

شب و روز از دوری [illegible] [illegible]

[illegible] جهان [illegible] ما خالی [illegible] ام

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] [illegible] [illegible] ام

هر شب و روز بلطف و کرم [illegible] و جلال ام

[illegible] [illegible] در گذرانم

چو صد سال به رنج [illegible] افزون [illegible]

کنون صد سال [illegible] در گذرانم

بیصد [illegible] نظر سوی دولت [illegible] ام

[illegible] [illegible] [illegible] نظر بر دادم

چون زخم خورده ز غم نشسته بودم ز سر درد از حبیب و ز بت سرم

صفت زلف و نکهت نشستم ز غم گالوی

زیر از آن به نشستم از غم جبین نه جبیر

منم آن یار جفا جو که دل مشتاقم نسازد

هر روز به ز ضلال حمد جانم

به عهد در بهشت با یاری از خادم

در بهشت از حسن از جانب او ز بیداری

از خیال از جنت ... بهره ز آن

در جبین ...

بگذارم ز خاطر و برهانم ز عذابت

در بهشت بر خوان کرامت بنشانم

شربت لعل لبت ساقی دهم تا تو شوی مست تجلا

پرده بردارم و آنگه بجمالت و اندرانم

تا بی خطا

و قطعه که به تنبیه کرده ام [illegible] نبود درد
دلی زرین بنده که [illegible] داده فقط از انسان هم
هر که گوید که خدا را بخشایش [illegible] ای به
او نه بنده بخشیدن به هزاران گمراه ام

بار الها تو به جای [illegible] ۴۳ جرم [illegible]
که نه بینا هم و یا رب نه هزاران گمراه ام

قصیده

[illegible] خسرو [illegible] نبیند از زن بر
[illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] دارا
[illegible] [illegible] بلند

به شبها خسرو خورشید نهان در خلوت مغرب
چو شیرین ماه نو را گشته زال از فرقتش پیکر

چه مجنون ماه نو حیران در این صحرا شتابان

هجوم آورده در گردان و دشت انجم و افسر

چه یک گشت از صحرای این گلشن نهان آید ازان روشن

زمینی شد مرتع شود فلک شد منبع عنبر

لعلش [illegible] بنفشه [illegible] از دست [illegible]

[illegible] زنبق [illegible] نیست

چه [illegible] از ابر [illegible]

[illegible]

دران فیروزه گون منظر نظر بردم بصد حسرت

ز سمت باختر نظاره کردم تا بسر خاور

[illegible] از [illegible]

[illegible]

[illegible]

عیان در رهنمای ملکی است هندوستان [illegible]

ز بود آن دستگاه [illegible] مفرضا

[illegible]

علوم او آورد خبر برای رو سلمه ظاهر

ببان از فکر او تا صد زبان در وصف او مفصل

[illegible]

هزاران سهل کی منزل نمایان فلک هم با

نه اندر اوید کس ساحل نه این را جسته کس معبر

ازاران

هزاران ارزوان آمدن غنچه صبح [illegible]

بیرون [illegible] چراغ ز ایوان [illegible]

نقطه [illegible] ز ایوان آسمان [illegible]

[illegible]

بسر زدنهای آن مه وشی بجان ها در زده آتشی

سرود رود اندکی نوای نی اند لبر

[illegible]

فروزان شب [illegible] در بده شده درکه و بیلکه

بنا شد بسال و مه کدز کردن به هجر [illegible]

[illegible] بادیوان حسین [illegible]

ز هر یک گشته دریا [illegible] صید از برای [illegible]
[illegible] ز نیلوفر [illegible] خطرناک [illegible]
[illegible] سنبلستان [illegible]

چنانکه دست طرار سحر از کلک مشرف
ربود از مخزن گردون هزاران رشته گوهر

[illegible] دل [illegible] بر [illegible]
[illegible] هزاران [illegible] سنبل [illegible]

قضا بربود از کنج گردون رشته‌های در
قدر افشاند بر دامان گیتی جرعه‌های زر

بکو ازان

[illegible] نقش دین است
[illegible] لطف او ایمن است
[illegible] عرصه [illegible]
[illegible]

فلک کشور شهنشاهی که باشد گرد نعلینش
عذار چرخ را زینت جبین عرش را زیور

[illegible] زینت [illegible]
[illegible] سلطان [illegible] ملک [illegible]
[illegible] خان [illegible]

قدر با امر او همدم قضا با رای او توام
اجل با تیغ او همدم کرم در طبع او مضمر

[illegible]

زمین را از جهت درگاهست محمل بخجلت خبرالهیب
ختن از گرد نعلینت بغیرت نافه از فر

[illegible]

شکسته چرخ را از سقف درگاه تو قندیلان
فزوده عرش کرسی را از نعل نعلین تو زیب و فر

مرا ۵۸

فرزانه کاه راحت از سنبلت مجنون خاروان
عنقه روز ابجاد ز الفقار ات نار لب مثال
بیخ اسید کانازا است در کیست ۴۰ و ۱۰
نیسب میعه راه حضرت ابن کبنا اخضر

آب درت خواندند بر روی [illegible]
ازاره سر گشته میگردد بگرد مرکز اخضر

[illegible]
[illegible]
[illegible]
بدست کافر [illegible]

سراوار شده [illegible] مرزا [illegible] احمد
[illegible]

[illegible]

شنید ... بدر بلب ... اندر را
وزان نام همایون تو آمد ... او در

[illegible]

ترا از کشت احسان برده قسمت منعم و مفلس
ترا از خانه نعمت خورده روزی مؤمن و کافر
اکرمه

[illegible]

امر سراج نابع فی مقابل طالب گشت در در با

تزا سراج الدر در عصیم بر کتف اشهبا

[illegible]

یوسف گر نشد از لطف رحمت گرت سال

به عیسا گر نباره ملک کی تب بر در رشا باور

[illegible]

باده چو جرعه خاک کرد زنگیه کافران منزل

ذره ودیعه بخس جنب زشر قبطیان معجر

[illegible]

بعد خاک مطبق ز حکم محکمت مرکز

بعد چرخ معلق را ز رجا زینت محور

[illegible] بهتر از [illegible] نیست

[illegible] را [illegible] بهتر از [illegible] نیست

[illegible] بهتر از [illegible] نیست

بعد تو ای همه [illegible] سوی چشمه را
با که گویم که درین وادی به غمخواری نیست

تحفه [illegible] بلطف [illegible]
[illegible] اسلام [illegible] بهتر از [illegible] نیست

[illegible] برادر [illegible] سلام بعد که [illegible]
[illegible] بهتر از [illegible] نیست

[illegible] ۲۸ [illegible]

همچو توانی ... هم دل بندد ابروی ... سالک ... از ... همچو ... ابروی

سالک ... دل ... بمادر ... اندر ... ز ابرویت

دیگر افتادم اینسان از غم گریبانی ور دل
رشته صبر اشکم ز آن عذرا چو دیگر ...

چو اگر ... بیدا ... اگر ... در
گر همی بار آمدست ... انام شکیب دل

الا ای ... ز ... از ... ز ...
... کار فارغ ... ابرو ... در ...

برو عاشق شو ای غافل

[illegible]

[illegible]

آمد بنغمه مرغ چمن خواب تا بکی

هنگام نوبت سحر است ای ندیم خیز

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

ازدامن تو دست ندارم به تیغ تیغ

[illegible] بمیدان عروس گفت

[illegible]

زانرو زینب جگرخون ... سلطان کربلا

فی ... سلطان کربلا

اینهمه صحرا و چه گلزار و چه دشت چمن است
که گل و سبزه او لاله در افغان سمن است

هر کجا می‌نگرم ... حرف می‌نگرم ...

یوسف کربلا از جور اعدا ...

بر بنایه ایران ... چاه ...

خمی به حجاب لبش دیده کند
ابرو جمعی که بدنشان ماست

جز با بند زلف بهم نقد و داد
بر سینه نقش بنشاند ماست

ابر و باد و بوی گل و سرشک دیده ز بید
ز نخل و باغ [illegible] از ژاله زاده ز بید

قد تو بر سر سمن نقش جان است
[illegible] کز این ابر [illegible]

[illegible] بدرو کف سکینه که کرم بر عطش
[illegible] دل قربانی که دست دل است

دو ز نخ [illegible] دل
وز ابر اول شبی ابی زیب صحبت شب

[illegible] کجا آسمان ز کجا
بیاد و هم بیاد بلعل چشمی

از دل و جان تا ز روز [illegible]
ادام

شرح جدا الم ز لب زبان رکو
جز زبان سنان ز دل هم گر دو بیان رکو
بنگر بجهم
تا ز دل کمان که جدا یا یار دوران
ابر ز دو دل بهار دوران
بعد از ... سی از ... ان
بعد از ... احتیاج بیان

آدم ز درد خاتم پیغمبران گریست [illegible]
مریم ز سوز سینه [illegible] گریست [illegible]
آدم چنانکه [illegible] گریست
نوح [illegible] گریست
این [illegible] گریست
آگر [illegible] گریست
[illegible] گریست
[illegible] گریست
[illegible] گریست
[illegible] گریست
از جهان [illegible] گریست

بر سر زنان چو فاطمه کند از روی و موی
آن در مصیبت پدر آن در عزای شوی

بند چهارم

از مسجد شکسته چو بردند اشکبار
این از پی [illegible] شد و آن از پی [illegible]

پروانه وار گرد وی اطفال بیکسش
بر سر زنان و واقعه جویان و اشکبار

[illegible]
[illegible] کلثوم و زینب [illegible]
[illegible]

بند دوم

ثنا جمیله دین و بیع جهاد بین [illegible] رواج یافت

این ظلم بین که فرقه دوی اربع [illegible] باج یافت

وز بس سراج بی ع که هر [illegible] سراج یافت

تا ی که [illegible]

ز ابلیس [illegible] باج یافت

و کفر دین [illegible]

چون دل دست [illegible] رواج یافت

تا انقضای عمال [illegible]

[illegible]

او بود [illegible]

این [illegible]

بی کند در ذخیره محتاج کس نشد — نعمت بکار تن زجه رو احتیاج یافت

غلطید تش بحر بن چو بحر آب دید چرخ

بند سیم

خون را غریق لجهٔ خوناب دید چرخ

ومحصل [illegible]

تا الیه [illegible]

و ازار [illegible]

اجا [illegible]

اعمال [illegible]

ازین نو شده [illegible] جهان را [illegible] ب
اندر [illegible]
ایمن [illegible] ازان [illegible] ب
نازش [illegible] ملک و ملک [illegible]
در آرزو [illegible] ب
در جلوت [illegible] ب
تا [illegible] جلال [illegible]
[illegible]
ما [illegible] ب
[illegible]
[illegible]

[illegible]
دربار [illegible]
[illegible]
ز [illegible]
از [illegible]
از [illegible]
از [illegible]
سلطان [illegible]
[illegible]

بروفق لوا برو بهشت علی رغم اعادی

تو صحن حریفان صفا باده [illegible] دی

[illegible] کان [illegible] مجد لطف تو [illegible] دار

واعلم [illegible] بردل مجروح [illegible]

اندرونم اندوداغ [illegible] خرابات

اندر دلم حاصل شد [illegible] خراب [illegible]

[illegible] غم صورت [illegible] حاصل [illegible]

زین ساحلی [illegible] و در دیر خرابات

غیر کرم [illegible] فیلم [illegible]

والله [illegible] علی [illegible] الله

از جور تو [illegible] کرد زنده [illegible]

از طعنه [illegible] جهان [illegible] مقصود

سجود [illegible] اوم [illegible] بمعبود

درویش [illegible] کلب [illegible]

[illegible] راه من [illegible]

ایران [illegible] ساحل [illegible]

درو [illegible] بیچاره [illegible]

در [illegible] مستلزم [illegible]

در [illegible] بر [illegible]

با [illegible] صومعه و دیر [illegible]

امروز عجب از عید و عید اجابت [illegible]
[illegible]

صبح [illegible] عید [illegible] طالع ز صفاهان
خیز [illegible] بیا [illegible] از انجم [illegible]

خورشید و ولایت [illegible] سعادت [illegible] مه ماهان
[illegible] جام و جم و [illegible]

ظاهر [illegible] از صبح سعادت [illegible] صفاهان
[illegible] صبح [illegible]

خیزید و بیا [illegible] اعمال
[illegible] از دو [illegible] جان [illegible]

زا [illegible] و عشق [illegible] بگاه
کان [illegible] جلوه [illegible]

دریاب [illegible] انجمن [illegible]
[illegible] جانا [illegible]

از ناله [illegible] عشق [illegible]
در [illegible]

جز [illegible]
[illegible]

العید [illegible]
زانم که از دو [illegible] جان [illegible]

[illegible]

دایم ویلی لزر جلی شمع و داب

از مولد او یافته اشتهار شرافت

لیکو عجب از آن بتخانه فنا
از رهی بکرد خضر زر بچاه کف ده

اگر خواهم برنزه برآرم سر از زیر دامن

اگرچه مطفئم اطفئکم دستم ببست عاقل

دست از جان و دل بشستم بگیر با چشم خون پالا

که از حرص نهان خیزد و شنیدم با چشم دیر دل

پیشه‌مه چالی ... ان ... سکست

[illegible]

چاک سینه‌ها تو مژگان یارش از این سر

کفانه مختصر کز نافا همه سر رسکست

[illegible]

کمر بربسته از بهار چمن دسته ام

منم از ... ز هم ... خوش مستعجل

[illegible]

بسوی حجله گه ... ز آمد ... خانم

گل از خارم برآورد ... از باد و باز گل

[illegible]

هر یک ز انبیای کرام از خدا بسا و
زاری بسی شنیده و از غمش بسی جگر شکست

[illegible]

خیر النساء بماتم خیر البشر ...
تا رخ نکشته پهلوی آن ... عمر ... شکست

[illegible]

عباس کی ناامید چو رفت از کنار رود

حال برضا گشته ام که نشئه عجیبم
بار الها بجمال رخ تو کوا [illegible]

[illegible]

عجبه بجانت قسم که جان بستانی
بشکند کمر به ز رخ چشم [illegible]

[illegible]

اهل حرم از [illegible] پیدا [illegible] آینه
تا که تو بیند او [illegible] شیدا

[illegible]

یا علی گر تشنه اگر ای عالمی تیز ای نفس

یا علی گوشه اگر کاه گردی نسبا ز ابد س

چون شه دین شد روان بجانب میدان

ز اهل حرم ز پیش نقاب شد عیان

[illegible]

شد اسم مستتر تا ثم چه تو تا ثم ذات

کاین هوا و عالمهای بسیار آورد

[illegible]

قرنها مستغرق دریای رحمت ذات شد

تا که احکام محمد بعرب وا آورد

[illegible]

ای بعد نطق بود چون تو گفتار آوری
طوطی نطق را ... [illegible]

[illegible] ... تو بگفتار آوری
[illegible]

قرب تو [illegible]
که ز قرب [illegible]

[illegible] مقصد ما
لطف [illegible] تو [illegible] آوری

چون خداوندت ید الله فوق ایدیهم شما
قدر آن قدر الهی [illegible] بار آوری

تو [illegible] خلق [illegible]
پیش از آن کین عالم امکان پدیدار آوری

ای ز آدم گفته [illegible] بود و نه از حوا نشان
[illegible] بود [illegible] گر خود اقرار آوری

[illegible]

[illegible]

[illegible] عشق [illegible]

[illegible] احمد [illegible]

بسکه [illegible]

[illegible]

[illegible] از عرش [illegible] یعنی خدا نبود

الف تا ی ورق [illegible] بجز نوای علی و آل

بر منبر عرش اعظم حق بیان [illegible]

گر شبی به عرش [illegible] فرش سرای علی و آل

[illegible] افضل [illegible]

آنکه عشق [illegible] جای علی و آل

بر افکنده [illegible] جهد [illegible]

حسن آسمان [illegible] ولای علی و آل

گردی بود [illegible] هوای علی و آل

ای زاهد [illegible] چه [illegible] خطا

تا به محبت [illegible] علی و آل

[illegible] ای عرب [illegible] بر مدار

[illegible] آفاق [illegible] امروز [illegible] الصراط

چون سنگ شد ز آستان وفای علی و آل

زیرا که گفته ایم که ای علی و آل

بترد بغیر مهر و ولای علی و آل

منم که ... کبیر زاده ... قلم ... فدای علی و آل

او ... که ... کسی که ... [illegible] ... ای

هر کس کامل است ... هست ... و ... علی و آل

که ... هست ... صفا ... ز ...

حق ذات جلوه کرد ... از ... علی و آل

ازالست ... ادی و ... ای ... ز ... علی و آل

ذات خدا ... [illegible] ...

شد آشکار گشت ز خفای علی و آل

جز ذات بی مثال خدا را چه ... علی

... که او مبادا ز ... ای علی و آل

زدند آتش کین بر خیام اهل حرم   چه جسم تا کم کلکون قبا زپا افتاد
که سوخت جامهٔ اطفال تا کمانه   چه با بجون نکرم زنو عنبر اسا

چه کرد شمر ستمگر برش بنوکر سنان   سواره ناقه عریان تمام اهل حرم
فتاد زلرزه ارکان ماسوا الله   بقید سلسله اطفال تشنه لب اسیر

بیمروتلق فضلی عادت ومروت وفا ترکی　　زربرایله سیم ایله اندلر عجب بر روش
قورانلمامز ابا ر لسنه بر لاکی

عجب بیران مرغ پر شکسته ده　　سبکبار هم ... صیدنه چیقشاده
که فرّالوسی کلشن وچمن کشاده　　نه عاشق اکنه فرز معشوق ده
نه معشوق اکنه از قیدلرک ترک ایلرمش

بهشت [illegible] که خاک آن [illegible]

[illegible]

بهشت هشتم از نگارنده باشد گو اند [illegible]

کدام نعمت از این به که مبتلا را [illegible] ز زلف حور زیر هم گلاب [illegible]

[illegible]

خداوند حقیقت دستگیر ار است [illegible] چه نور حق بنور دیده بپیوست

بجز راستی نبرد کس راست به هر چه بنگرم بالا و گر پست

[illegible]

هم او خود حلقه بر در زد هم از الست چه چهار (چار) ارکان ده هفت آبا و نه چرخ

چه بی ماده مه ششی [illegible] سلخ

[illegible]

ذکر میم و کسرم یکیک از برای نوح گم [illegible]

زناموس ان فدا او فدای [illegible]

[illegible]

بجز ضیای تو بر زبان قلم نرانم
خدا برا مددی تو مطلع [illegible]

شفیع نوای به محشر جز [illegible]

[illegible]

تو با علی چه در آن صباح عرصهٔ محشر
کرم برات نمائی بهشت خلد سرا را

تو با محمد و زهرا و با شبیر و شبر
برات روضه نشویم ز آب چشمهٔ کوثر

گاه منبر گاه دار و گاه تنزل کاسته
گاه از عالم ... بنشسته‌ایم
سنت العقل لبیب ... بشنیده‌ایم
گاه از عالم گرمی بنزانم
کاه از حضرت ... گاه بی ... الصم
گره حسن ... ابا بنده و مدیم ... بشنیده‌ایم
عاشق شیدم در سر کرده‌ام ... بشنیده‌ایم
کاه کعبه کاه از حرم ... صنم ... بشنیده‌ایم
در بدر خواهیم ... شنیده‌ایم
کاه محرم کاه ... [illegible]
سی از لب ... بنده و دایی
گره بیند و کاه سر ... ایم
کاه [illegible] ... بنده در خرقه
در بدر ... در راه ... بشنیده‌ایم

محو علت درد و ان جانانم بنشسته انم
گاه بر منبر خطیبم گاه در مسجد امام
مست شیدا و غزلخوانم بنشسته انم
گاه همباز طفلانم بنشسته انم
گاه فرم با مجد بار از اینده و گاه حسن
گاه بر در خسی سماع و در کمال ذوق و تمنا
سلم با نور ایمانم بنشسته انم
گاه خندان گاه گریانم بنشسته انم
سالم با ابوذر لعل
گاه بر ساز [illegible] گاه [illegible] گاه عرفان گاه وجدانی
گاه بحر علم و کرم [illegible] بنشسته انم
گاه در [illegible] گاه سلطانم بنشسته انم
[illegible] و گاه [illegible] بنشسته انم
گاه [illegible] گاه ذوق
گاه چون ابر الطف عزیز بنشسته انم
گاه از عدم گاه بر [illegible] بنشسته انم
گاه چون لعل بر [illegible] بنشسته انم
گاه ابر و گاه باران بنشسته انم
گاه بر [illegible] بنشسته انم
[illegible] لعل او [illegible] و [illegible]
گاه محتاج لب نانم بنشسته انم
گاه موسی گاه داودم بنشسته انم

نمی‌کنم بجز از دوست سجده بر در دیگر
بغیر اگر بمن از خدای [illegible] دیگر
چو جیب [illegible] تمام [illegible]
هزار بار [illegible] [illegible]

بغیر باد صبا کو رسول حضرت یار است
نمی‌برم [illegible] خبر دیگر
به پیش عشق بتان [illegible] بغیر از دل من [illegible] دیگر
کسی نشسته [illegible] دایم
لقصد [illegible] دایم

چشمت از [illegible] کانی
نه بسر فضل من از [illegible] دیگر [illegible]
شنبه [illegible] طرف از [illegible] که دیگر [illegible]
[illegible] عیسی [illegible] باره بر خبر دیگر
[illegible]

هزار سر طلبد دایم از خدا سرباز
که افکند بقدوم تو هر زمان سر دیگر

شاه نشان ماه رخان عرب رسید
با قامتی چو نخل و لب چون رطب رسید
لب بر لبم نهاد و در اول ادعا فرست
جام بلب رسید چو جانم بلب رسید
چون جان تازه یافت تنم از لبان یار
عیشی نو و طرب ز ره رسید
ای دل بیا که موسم [illegible] رسید
محبوب را از انکه چه عاشق لوازم رسید
مطلوب را بدانکه بیگاه طلب رسید
این سلطنت ز فقر و فنا گشت حاصلم
وین ملک بی زوال و زمرا بنسب رسید

[illegible] بغداد و قیمتی السن
[illegible] بعجب رسید
[illegible]
[illegible] رسید
[illegible]
[illegible] بر دارست [illegible]
[illegible] رسید

[illegible] صومعه [illegible]
[illegible] و معشوق [illegible] تسلیم

سجاده و تسبیح به یکسو فکندیم
[illegible]

[illegible]
[illegible]

[illegible]
[illegible]

ما مست و خرابیم و گنهکار و رجیم
با آنکه ز رحمت [illegible]
[illegible]

[illegible]
[illegible]

[illegible]
[illegible]

[illegible]
[illegible]

وله

غزل

ما جوهر آلوده بدیدیم ز ذرات [illegible] گشتیم
از جمله صفات ازلی از ذات [illegible]
در دهر [illegible] و از آزادان گشتیم
از جمله صفات و وجوه [illegible] نشستیم
[illegible] و [illegible] و [illegible] نشستیم
چون جمله جهان الکن [illegible] نطق [illegible] نشستیم
از خانقه و صومعه [illegible] و [illegible] نشستیم
اندر طلب از نطق و ابیات [illegible]
زاو از ادب [illegible] بگسستیم
[illegible] و [illegible] و [illegible] نشستیم
با سخن از [illegible] و کرامات [illegible] نشستیم
از [illegible] و [illegible] و [illegible]
چون ما ز سر [illegible] و دنیا [illegible]
[illegible] و [illegible] نشستیم
دیدیم که انجا همه [illegible] نشستیم
از [illegible] و [illegible] طرب [illegible]
بیدار نه از [illegible] خواب [illegible]
از [illegible] همه [illegible] نشستیم
از جمله کمالات [illegible] نشستیم
از [illegible] کمالات [illegible]
از بی لنور [illegible] بود مشرق الانوار
از مغرب [illegible] و کوکب و مشکوة [illegible] نشستیم

الحمد لله که [illegible] شد پیدا
[illegible] پنهان کرده

[illegible] به صورت [illegible] معنی [illegible] نموده
عارف [illegible] جان [illegible] آن کرده

لاله چون [illegible] کشته گاه
[illegible] کار [illegible] پیدا [illegible] کرده

گرده [illegible]
[illegible] کرده

گرده [illegible]
[illegible] کرده

[illegible]

[illegible]

هزار سال [illegible] [illegible]
رسید [illegible] ز باده [illegible]

[illegible] گر چه صد [illegible]
[illegible]

[illegible] آن که کند [illegible]

تا [illegible]

[illegible]

[illegible] باده [illegible]

چمن [illegible]

جان [illegible]
[illegible]

[illegible] سر [illegible]
هر که رسد سر کجا از آن [illegible]
[illegible]
[illegible] باز

[illegible] زلف [illegible] تا چه شود
وله
[illegible] عطر [illegible]
[illegible] زلف [illegible]
[illegible] باز

[illegible] هر که پیش لبش [illegible] بکند
[illegible] مستی [illegible] شد [illegible]

وله باز [illegible] زلف [illegible]
روز [illegible]

شاه

ما را تغافل بعرضت یمدل تکلیف
زخونبهای کز لعل لب بیش زیست

بیست عالمه خط کرد زلف سیه نشید
خطت سیبث بدرسم نقاب کشید

معروزار ازل اسیرد و بیناکلبث زیست
رشکناب چه ایام هر افتاب کشید

سکه زخوابست قلاده به برات عفریت
برشته مژه چشم درحرناب کشید

پیاش ابکده زاید زلف کشمای لب حیث
میطارمی پیاپه ای چشم شراب کشید

زخوابیار چه بلند زدیده چون بیمیس
چه نازکم که از ان چشم بیجمرا نشید

نسب خیال زدار و تن ان بادشیدشت
که ویده دام ما لشکون با کشید

زرد حجر عدالت پاره حیث
که از فراق ز حاصل عد اسرشید

که بهر صف لطیف
جز بهدوست تحمل دارالست مرا
جعفر بکر نشید است کسی طاق الاید

تو پیدنا مملکت کامله بتصرف و هوای دل
کاه منتشار ره عید پای صبلید

زفیض ازکلینه به ببخی ونه وی زدیده روم
حرس بعرست که سوخت لاله ارا ا ابدال لا الید

زانچه اسد ابشینه ازحم کمن ازحنه سود
که شن نایب الدرجوز احراق لالا

سخن در پیچ تا کی پرده بردار
نباشد در دو عالم غیر جبار
نه در بایست مدح او نه گردان
تواند شد دلانسی در باشد ور
همادر سایهٔ او یافت دولت
کش استغنا است از خاقان و قیصر

ایزد بدو کسی همی نبخشد این کار
نه پیچ طلسمی و مهار اسکندر و برج

نمازی ز هر جانب از فضل بدر
خلف شیخ بهره چو بیش تو بدان
تا ازین بیش نیستم حیران از دیدار
صبای ... حوران ... بیش ...
بیچاره عاشق دل نشان ... گر آید کنده رای
... بیش ... آید ... ایست

رباعی
ده نوبت بام از نه فلک وز شش و هشت
هفت اختر از شش جهت این نامه نوشت

برای سینه حسرت تا کی دیده نالان چو ام
ثمرات ز عمره جان مرده بیست
جانا به که چشم بسته دیش ... ایستد
درگذرد و جدا ز سیران چو گوهر است

شاه از منش آنکه گسترده معطر
بر تن فخر او بر نیوفر

ز علم او بود افلاک برپا
بر امر او بود در گردش اختر

یکی جان و یکی عقل مصور
یکی ماه و یکی خورشید تابان

ز نیک بنده زادن چون سلطان کردم
ز نیک اصل زاده ابن معصوم

نبیان مصطفی و در نصرت دین
زده در نیزه بر دین کافر

برزد اسما چنین در که رزم
براو نعره الله اکبر
بو از ذوالفقار کفر سوزش
سمین دین خدا و کفر لاغر

نباشد جز علی فاتح لشکر
نباشد جز علی پنهان و پیدا

خلیل و کلیم آدم و شیث و یحیی
ز نور و صحف و انجیل و فرقان

بهشت و طوبی و تسنیم و کوثر
ز لوح و عرش و میقات و زمزم

شهوار پر از الماس کرده
ز عالیش تیغ دفعش بر زمین و بار

بحر لؤلؤ ابیات و تحفه نه بر
ز در در سوی بیات اسیر تیغش

بکجا نشست جو سرو بلند علاطاسی
بکجا قالدی نظر بی که تا جدار سپهر

بر نجو طبیبی بغیر نشتر پیشی
بر نجو انیسی بغیر پیکانشی

قلدی زلفلری سیمبر خسته تن آنی
لجم صبر ایدی نجو امید صباسی

نه سر علو نمونه قد جانانی
بکر بلا ایکدر حال عاشقان بتر

نه خبر بانجو غرور لعل جانانسی
شهید عشق ان ایلسه زنده ابد باشد

نجو جامه یه غیر خاک پوشی
نجو سایه سیز غیر بال مرغانشی

بیچهره و کاکلی ابر ایلسه دیوانه ای
بسن باغ و گلستان بجای ارد بر

حیا غیرتی بیوبس [illegible]
اکر بیار خطا ... غیرت ایتقلدار

رسیکه دوره جان فدا ای جانی
نه وصل حیض لکی لذر [illegible]

اکر لذر کی ایدر [illegible]
نه غم خضر بکیانه آب حیوانی

زیکطرف جکر از تاب تشنکی صد چاک
زیکطرف بجکر داغ نوجوانانشی

زلف نازنجوانان بیبی کلستانی
دل بسته اولدی انغنچه غنچه لبی

(۱۲)

پیراهن [illegible] ای یاری

تو چه با یار [illegible] ای یاری

والله زجان هم [illegible] ای یاری

یاران [illegible] جان و داده [illegible]

[illegible] ای یاری

اینک [illegible] صد [illegible]

افکن [illegible] لطف ان [illegible]

از شوق ان [illegible] ای [illegible]

[illegible] لاله [illegible] از یاری

[illegible] در دل [illegible] از یاری

[illegible] ای یاری

[illegible]

[illegible]

صبحی از [illegible]

قربان شوم ان صانع صنع [illegible]

چه گویم [illegible]

هر کس [illegible] لب لعل [illegible] عقیق [illegible]

حقا که [illegible]

حافظ [illegible]

ان [illegible]

[illegible] طالب [illegible]

[illegible] مشروع [illegible]

[illegible] ان شاء الله [illegible] باشد ابد

[illegible] الحسین [illegible]

اسد الله [illegible]

[illegible] ۱۲۸۵

ای خوش آن سرمست سرمست صاحب دوربین
باشد احوال شما آیینه بیدار بین

همت این قرص آفتاب بینش بود در نظر
گاهی بنازد جانب عشاق در نگر

مست خراب و خفته و از خویش بی‌خبر
بالله اگر نبود درست از شام تا سحر

بوده از احوال شما چون دل حسرت آیینه بین بیش
زودتر آن کاس سر [illegible] بود نگه دار از نفس بیش
سبز ابر آسمان و خراب خاک شد

۷۱

بگذار پای لب بنا اساس آن ز روی [illegible]
این قرص آفتاب که بار دیگر چو ا
از جان عاشقان جگر سوز [illegible]

گر کشته دیده دمادم مگر [illegible]
زیرا که باز قیمت شیره در برابر
دل از آن پرده‌ای چشم [illegible]
تو کرده‌ای و عقل [illegible] هر

چون فتاد است بر هست عیب [illegible]
دشنام از آن لب‌ها چیز از قند چه شکر
به جای خسته اگر بر تو نهد عیب [illegible]
نام عاشق گشت [illegible] دلبر حسن [illegible]

۸۵

ای اجل کو راح تو دیده ما نور رسید

قبله طاعت عشاق تو پیمانه [illegible]

هم دران شد که تو بودی [illegible]

غرق شد تا به سر انگشت [illegible] خدمت [illegible]

صد دعا از دل مجروح برت [illegible]

[illegible] مژگان [illegible] دل [illegible]

روز [illegible] دولت در آغوش [illegible]

[illegible] مژگان [illegible]

قوت از پا شد [illegible]

چند الم بر [illegible] چند [illegible]

[illegible] از پای [illegible] سرو [illegible] زد آه ز دل بر [illegible] مژگان [illegible]

[illegible]

لب نهادن به لب یار خندان چه خوش است

تازه کردن نگهی بر همدمان چه خوش است

با تو عشق ... از لب یار جان چه خوش است

... ده کردن ... دل جانان چه خوش است

[illegible]

سوختم از هجران ای گل باغ ارزو

[illegible]

مهر تو را دل حزین یافته در میان جان

رشته برشته نخ بنخ تار بتار پو بپو

[illegible]

از چه بوئی کسی مهر و فا بجی توان

رشته زلف سرکشت

[illegible]

خانه بخانه در بدر کوچه بکوچه کو بکو

از پی دیدن رخت همچو صبا فتاده ام

[illegible] نهاده ام

لعل که بجلوه قامتت فتنه آخر الزمان

رشته زلف سرکشت رشته جان عاشقان

[illegible]

دوش افتاده مرا ره به بزم مستان

همه سرمست غزل خوان پی شمع پایان

گفت رندی ز سر سوز بلند همه آن

بسکه بنشین درون دل صاحب نظران

می به احسن مکل کرده بهمت بخشند

مخمس

هر که را در خور او منزلت جا بخشند
[illegible] این نبظا بخشند
شب [illegible] اهل [illegible] بخشند
صبح شد صبح کرد تا کام تمنا بخشند
سرو [illegible] حجره و بالا بخشند

دل ربایان بر ما [illegible] دل طاقت [illegible]
عاشق لبسم لبش [illegible]
بحمد الله [illegible] رهول [illegible]
[illegible] عاشق و معشوق [illegible] بخشند
[illegible] کل رعنا بخشند

بسکه از هجر تو ای شوخ مرا دل شد خون
هر دو چشمم شده از اشک جیحون
شده ام آهوی تصویر دیار مجنون
وحشتم کاش بیابان از صحرا بخشند

کل [illegible] هیچ [illegible]
دلشاد [illegible]
[illegible] قوم [illegible]
[illegible] سلطان [illegible]

همه باسفند جه بیدان بنان
صفا جون دل وروشن کنان

عین فرعون رهی فضل وکمال
کر عمل با نبود فرمی حال

زانکه بحق تنش بیم ملاثم شیطان
فعل ازان کفر بوی کرد کمال

کف کشت از نظر خلق نهان
ای خلق جلیست کناه شیطان

می بابی فضل وکمال ای مجهول
تو دوحی بند کیم بلسن قول

این نسخه ۹ بیجا میب فی
تو له بی رشته تر از شیطا

ای عاشقی تو تند بن هل از هی
یغوص برکم الاعداء

خل کف بشابت با العرض
ان فرعون لعل فا الارض

با وجود همه بد کرد ازی
ذات او با تو کند هم کاری

جون مسلمی که بس از جهل فریب
شد بفرعون غضب عرفان نصیب

جان از طعم فرعون صفتان
قطعه از قول مله جون شیطان

از بد بنک جهان عبرت کیر
در نفس عقل هی وعبرت کیر

تمام

[illegible]

سنه
۱۲۷۶

[illegible]

یا باب مهربان و وفادارم ای پدر
بی تو اسیر فرقه [illegible] ای پدر

مرغ طایر شکسته پر از آشیان ...
در دام اهل ظلم گرفتارم ای پدر

شرط وفا نبود که بگذاری ام چنین
تنها میان لشکر کفارم ای پدر

بابا منم سکینه که پروردیم بناز
اینک ببین ذلیل گرفتارم ای پدر

[illegible]

کر دریغ عشق جای لشنه بس عشق بس
عشق الهی الست بحر اهل کشف دنیا ای عمی
ولة ایضاً
هیچ کس در این نافه ذرین خلخال
کس فتاد است دو صد قافله دل در دنبال
انس از ... حسن جد ...
خوشه ... از ... ده علی
که در ا من در انیس رحیم علی
متصف بر صفت ... حلیم

در حشم ... و قوع سن کناه ماجه بود
در نظر اند اخی ما ... ای جرمی
هیچ اوله ... طرف غاب
کوه وادی شود از ... غشت ... ان
... تشنه ... اعظم
... غم ... فرو ... توام
لب افسون جه ... عون والمرد
بر دلش ... صفت ما والکرد

هر کرم ... وری به ... سدی له احوال تو ... زبان
بدولا ... باشد یار بابار این چنین
بس ... نعلد او یکه ... زبان
کف ای عاشق شور ... الیف ... ال
... بیان خالق ... نزاده
... ملك ... والاد ... ده
دست اسرار هر وجه لشود
خوشه جنك ... اکو ... بود
... ضع سقاوت دید وکون
مالك ملك ... فرعون

نه ... یخم ... روی یاری ... بار امید لطف
آه می ... چون ... این جنبی یار این جنبی
ای غم یاد ب ... ده
لبی ... او ... جان جون می کرد
عشق تو بجیل مکن
لقمش شو ... ام
کرچه عمری بودم ... باد ث ... اسجال
... جای ... ال جهد
... ابی ... ما می جان ... سی فاعد
قطعه من کلام مولانا حلیه رحمه الله
اسم ... خط ... جه بدان ... رحمه
... شیخ ... بدوا ...

[illegible]

الستی بهر تماشای گردون خودبینده — خواهش خود را تماشا چون [illegible]

[illegible] اوردی اما خود تماشا گردهٔ — [illegible] خود چون خود تماشا

[illegible]

شد بعینی از کلام [illegible] الیه را چون — از عبور [illegible] شد

زود ایمان [illegible] جدا گردهٔ — [illegible] خود به خود [illegible]

[illegible]

[illegible] عیسی [illegible]

[illegible]

فافتح [illegible]

[illegible]

[illegible] کردگار [illegible]

[illegible]

٥٣

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

مطلب

[illegible]

او یان مختلف الاهوا تو گشت ملک   جهان پاک در قدمت شد [illegible]

مفتوح شد ز تیغ تو صد خیبر و فدک   تا بسکه زد بنام تو زرای فلک

[illegible]

دلا از ره رفته بازار [illegible]   سار [illegible] آفتاب

[illegible]

[illegible] خورشید [illegible] آمد به جا [illegible]

استینند خادمان درت اولیای حق   آنکس که دید روی تو گوید لقای حق
توصیف طلعتت به همه ماسوای حق   محو ولایت تو همه انبیای حق

[illegible]